

че преминалъ непроходимо-то море на пространство-то и измѣрилъ разстояние-то до сфера-та на неподвижны-тѣ звѣзды! Но по кой начинъ ще дадемъ ный достаточнo понятіе за това грѣмодно разстояние? Миліоны и миліоны мили само подавятъ разума. Да земемъ другъ видъ единица.

Свѣтлина-та, както вече видѣмы, са движе съ скоростъ 12.000.000 мили въ една минута врѣме. Отъ това слѣдува, че за да ни достигне тя отъ най-далечна-та планета, отъ Нептуна, на коя-то разстояние-то отъ слънце-то е почти 3.000.000.000 мили, потребно ѝ е около четири часа врѣме. Но за да прѣхвъркне пространство-то, кое-то отдѣля наше-то слънце отъ 61-та звѣзда на Лебеда, потребенъ е единъ періодъ, кой-то са мѣри вече не съ часове, не съ дни, нито съ мѣсяци. Почти десять години врѣме трѣба да са изминатъ, до дѣто свѣтлина-та на тѣзи звѣзда, като прѣхвърква въ всяка секунда 192.000 мили, извърши свое-то пъкешествіе! Ако умъ-тъ са стрѣска при това заключеніе, ако пространство-то е твърдѣ много голѣмо, що-то не може да са постигне съ умъ, ако размѣръ-тъ на вселенная, зетъ въ този видъ, подава въображеніе-то, азъ можъ само да кажа, че всички послѣдующи наблюдения, по най-удовлетворителенъ начинъ, потвърдили точность-та на Бесселевы-тѣ резултаты. Този великъ астрономъ пръвъ проправилъ пътъ прѣзъ могущественна-та бездна, коя-то ни отдѣля отъ неподвижны-тѣ звѣзды. Веднажъ като изминѣли това пространство, пъкъ-тъ станѣлъ, сравнително легкъ, и послѣдующы-тѣ наблюдатели опредѣлили паралакса на достаточнo число звѣзды, кой-то показвалъ, че тѣхны-тѣ изводи были достовѣрны.

Като сполучимы да придобыймы едно познаніе за разстояние-то, кое-то отдѣля наше-то слънце отъ неговы-тѣ далечны другары, ный смы приготвени да разпространимъ наши-тѣ изслѣдванія въ вселенная. Естествено са ражда въпросъ: какъ сж разподѣлены звѣзды-тѣ въ пространство-то? Да ли сж тѣ безъ редъ разпрѣснѣжты по всички направленія, или сж съединены въ великолѣпны системы? Повърхностно-то разглѣжданіе на звѣздно-то небе съ невъоружено око показва ни, поне колко-то са касаетъ до по-голѣмы-тѣ звѣзды, че тѣ, по видимому, не сж разподѣлены въ небесна-та сфера по нѣкой опредѣленъ законъ. Но като погледнемъ въ телескопъ, ный виждамы, че свѣтливия поясъ, кой-то са нарича Млѣченъ-Плъть и кой-то опасва всичко-то небе са състои отъ дребны звѣзды, разсипаны по тъмно-гълъбово-то поле на небе-то, като миліоны алмазны точки.

Съръ Уильямъ-Хершель намыслилъ, че е възможно да са измѣри този могущественъ звѣзденъ океанъ, да са опредѣлятъ неговы-тѣ размѣры и предѣлы, да са намѣри негова-та фигура и да са познаятъ неговы-тѣ предѣлы. Лесно са обясняватъ съ малко думы общы-тѣ начертанія на този планъ, кой-то былъ пріетъ отъ този необыкновенъ чловѣкъ при изпълненіе-то на негово-то чудно прѣдпріятіе. Ако допустнемъ, че всички звѣзды сж еднакво голѣмы и са намѣрватъ на еднаквы разстоянія една отъ друга, то неще бжде мжчно да са опредѣли колко далечъ са простиратъ тѣ една задъ друга по какво да е направленіе. Извѣстно е, че кога гледамы небе-то съ телескопъ, кой-то има една опредѣлена сила и голѣмина, ный ще можемъ да пречетемъ по-много звѣзды въ поле-то на